

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/482/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3108224949
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3108224949.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava 29, IČO: 36 062 235, zastúpeného: Tomáš Kušnir s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ Q. S., občan K. republiky, bytom A. M. XXX/XX, R., 2/ S. Z., občan K. republiky, bytom A. M. XXX/XX, R., o zaplatenie 2 557,29 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. marca 2016, č.k. 26C/14/2010-124, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní žalobcu **z a s t a v u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie po predchádzajúcom zrušení rozhodnutia odvolacím súdom rozhodol tak, že zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 307,29 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 18.10.2007 do 02.03.2016 a s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 307,29 eur od 03.03.2016 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným 1/, 2/ zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný 2/ dňa 11.04.2006 zavinil motorovým vozidlom zn. Honda Prelude, ev. č. L 669 YNV (Veľká Británia), ktorého držiteľom bol žalovaný 1/, dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle zn. Ford Focus, ev. č. TN-992BS, ktorého držiteľom bol v čase dopravnej nehody M.P.V.S. Trenčín, spol. s r.o. (poškodený). K predmetnému vozidlo nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, preto žalobcovi vznikla podľa § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol dňa 06.09.2007 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie v celkovej výške 77 041 Sk. Následne si právo na náhradu poistného plnenia uplatnil voči žalovaným, a to voči žalovanému 1/, ktorý si nesplnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 90 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. osobne oznámiť na okresnom dopravnom inšpektoráte prevod držby vozidla na inú osobu, a to do siedmych dní odo dňa, keď táto skutočnosť nastala, teda podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľovi motorového vozidla a voči žalovanému 2/ ako vodičovi podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti.

2. Vo veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 26C/14/2010-73 zo dňa 05.12.2012 tak, že žalovaných 1/, 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne k zaplateniu žalovanej sumy spolu s prísľušenstvom. Na odvolanie žalovaného 1/ odvolací súd uznesením zo dňa 30.12.2014, č.k. 17Co/936/2013-86 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom k obrane žalovaného 1/ uložil súdu prvej inštancie, aby sa v ďalšom konaní predovšetkým vysporiadal s tým, či predmetné motorové vozidlo skutočne nebolo poistené, keďže žalovaný 1/ túto skutočnosť v konaní namietal a žalobca od nej odvodzoval svoj nárok a po preukázaní skutočnosti, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, zistil, kto bol prevádzateľom predmetného motorového vozidla, pretože žalovaný 1/ sa v konaní bránil tým, že predmetné motorové vozidlo predal žalovanému 2/.

3. Na základe zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil potvrdenie poisťovne z Veľkej Británie zo dňa 17.08.2007 a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. K obrane žalovaného 1/, ktorý v konaní tvrdil, že predmetné motorové vozidlo bolo vyradené vo Veľkej Británii z evidencie a bolo poistené, a že toto vozidlo po dovoze na územie Slovenskej republiky predal žalovanému 2/, uviedol, že žalovaný 1/ o týchto tvrdeniach v konaní nepredložil žiaden dôkaz. Poukázal na to, že žalovaný 2/ síce vo svojej výpovedi dňa 09.02.2011 uviedol, že žalovaný 1/ mu predal predmetné motorové vozidlo, avšak zo spisu Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, č. ORP 795/DI-TN-2006-Bo, z jeho výpovede zo dňa 11.04.2006, t.j. zo dňa, kedy došlo k dopravnej dohode vyplýva, že žalovaný 2/ vtedy uviedol, že viedol kamarátovo motorové vozidlo. Vzhľadom na rozpor vo výpovedi, súd považoval za pravdivú výpoveď žalovaného 2/ uskutočnenú v deň, keď došlo k dopravnej nehode a za držiteľa a vlastníka predmetného motorového vozidla považoval žalovaného 1/. Mal za to, že žalovaný 1/ v konaní jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že previedol vlastnícke právo k motorovému vozidlu na žalovaného 2/ ešte pred dopravnou nehodou, keď žalovaný 1/ tvrdil, že k prevodu vozidla malo dôjsť i na základe písomnej zmluvy, čo však žalovaný 2/ na pojednávaní dňa 02.03.2016 poprel. Žalovaný 1/ tvrdil, že písomné vyhotovenie zmluvy o predaji motorového vozidla predkladal pár dní po nehode ako dôkaz na políciu, avšak v pripojenom spise okresného riaditeľstva PZ sa takýto dôkaz nenachádzal. Okrem toho, z vyjadrenia žalovaného 2/ vyplynulo, že predmetné motorové vozidlo užívali spolu so žalovaným 1/, spoločne sa na ňom vozili. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že žalovaní motorové vozidlo používali i napriek tomu, že si nesplnili povinnosti vyplývajúce im zo zákona č. 381/2001 Z.z. a preto sa nemôžu zbaviť svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu. Žalovaný 1/ je ako vlastníka motorového vozidla subjektom zodpovednosti za škodu podľa ust. § 427 ods. 2 OZ. a žalovaný 2/ je subjektom zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods.1 ako vodič, ktorý spôsobil predmetnú dopravnú nehodu. Preto súd prvej inštancie opätovne vo svojom rozhodnutí určil, že za vzniknutú škodu zodpovedajú žalovaní 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, preto zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť uplatnenú sumu spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný 1/. Opätovne poukázal na to, že v roku 2006 odpredal žalovanému 2/ predmetné motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Toto vozidlo priviezol do Slovenskej republiky na prívesnom vozíku za účelom na náhradné diely. Hneď po dovoze vozidlo vo Veľkej Británii trvalo vyradil z evidencie motorových vozidiel, čím si splnil povinnosť pri vývoze do iného štátu Európskej únie. Vozidlo odpredal žalovanému 2/ s tým, že je vyradené z evidencie, nemá zaplatenú ani cestnú daň a má neplatnú STK, na čo mu žalovaný 2/ povedal, že sa to zohľadní na cene vozidla, pričom sa časom uvidí, či vozidlo predá na náhradné diely, alebo ho skúsi prihlásiť do evidencie motorových vozidiel Slovenskej republiky. Následne sa dohodli na sume 12 000 Sk ako kúpnej cene za predaj vozidla a tento predaj v ten istý deň zrealizovali a vyhotovili aj kúpnu zmluvu. Následne po predaji žalovanému 2/ odovzdal všetky dokumenty (servisnú knižku, neplatnú STK, odhlásený technický preukaz). Pár dní po predaji na ulici stretol žalovaného 2/ na tomto motorovom vozidle, pričom ho upozornil na to, že vozidlo je vyradené a nemal by sa na ňom voziť, na čo mu povedal, že už on je majiteľom a jeho to nemusí zaujímať. Na pojednávaní žalovaný 2/ uviedol, že nemal vedomosť o tom, že vozidlo je odhlásené, poukazoval na to, že sa dokonca na vozidle vozil spolu s ním, čím uviedol súd do omylu, spochybnil spísanie zmluvy. Na hlavnom pojednávaní žalovaný 2/ ďalej priznal, že bol vlastníkom motorového vozidla, preto mal žalovaný 1/ za to, že žalovaný 2/ svojou výpoveďou uviedol súd do omylu účelovo, aby nemusel znášať plný rozsah následkov za vzniknutú škodu.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný v prvom rade v konaní

nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia, ani tvrdené skutočnosti nevyplývajú z dôkazov vykonaných pred súdom. Mal za to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so skutkovým stavom, kedy za prevádzateľa motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, považoval žalovaného v prvom rade, ktorý je subjektom zodpovednosti za škodu a voči ktorému má žalobca nárok na regres z poisťného plnenia. Prevádzateľ, ktorý je vlastníkom motorového vozidla a ktorý motorové vozidlo vypožičal inému, zostáva aj naďalej prevádzateľom motorového vozidla, čím zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky.

6. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalovaného 1/ písomne nevyjadril.

7. Proti rozsudku v časti priznaného úroku z omeškania podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalobca, ktorý mal za to, že súd mu mal priznať úrok z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 2 557,29 eur od 18.10.2007 od 02.03.2016 a s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 2 307,29 eur od 03.03.2016 do zaplatenia.

8. Keďže po podaní odvolania žalobcom súd prvej inštancie uznesením zo dňa 25.04.2016, č.k. 26C/14/2010-136 svoj rozsudok v časti úroku z omeškania opravil tak, ako požadoval žalobca v odvolaní, ako zrejmu nesprávnosť podľa ust. 164 O.s.p., žalobca následne zobral svoje odvolanie späť a žiadal odvolacie konanie zastaviť.

9. Krajský súd v Trenčíne súd vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Konanie o odvolaní žalobcu podľa § 369 ods. 1, 3 zastavil, vzhľadom na účinné späťvzatie odvolania žalobcom pred rozhodnutím odvolacieho súdu.

10. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolania žalovaného 1/, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie po zrušení jeho rozhodnutia odvolacím súdom a po doplnenom dokazovaní rozhodol správne.

11. Tak ako bolo už uvedené, odvolací súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie s tým, že vzhľadom k obrane žalovaného 1/ má predovšetkým zistiť, či predmetné motorové vozidlo skutočne nebolo poistené, keďže žalovaný 1/ v predchádzajúcom konaní túto skutočnosť namietal a žalobca od nej odvodzoval svoj nárok a až po preukázaní skutočnosti, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti má nepochybne zistiť, kto bol prevádzateľom predmetného motorového vozidla, teda kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla.

12. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nesporne vyplynulo, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená predmetná dopravná nehoda nebolo poistené. Žalobca bol preto povinný podľa § 24 ods. 2 písm. b/ Zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplatiť poškodenému poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a následne mu v zmysle § 24 ods. 7 veta prvá zák. č. 381/2001 Z.z. vzniklo právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ods. 2 písm. a/, b/ Zák. č. 381/2001 Z.z. na náhradu toho, čo za neho plnila.

13. V predmetnej veci bolo preto potrebné ustáliť, koho je možné považovať za osobu bez poistenia zodpovednosti v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b/ cit. zákona, teda kto je osobou zodpovedajúcou za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla.

14. Podľa § 427 ods. 1, 2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

15. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Z citovaných zákonných ustanovení tak vyplýva, že za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá jednak prevádzateľ tohto motorového vozidla podľa § 427 OZ, pričom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, alebo spolu s ním aj vodič podľa § 420 ods. 1 OZ, ktorý spôsobil dopravnú nehodu.

17. V preskúmvanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vlastníkom, a teda aj prevádzateľom predmetného motorového vozidla bol žalovaný 1/, ktorý sporné motorové vozidlo podľa vlastnej

výpovede priviezol na územie Slovenskej republiky z Veľkej Británie. Žalovanému 1/ sa ani po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím súdom nepodarilo v konaní preukázať dostatočným spôsobom jeho tvrdenie, že previedol predmetné motorové vozidlo na žalovaného 2/. Jeho tvrdenie, že žalovanému 2/ predal predmetné motorové vozidlo ešte pred vznikom dopravnej nehody, žalovaný 2/ v konaní poprel, skutočnosť, že žalovaný 2/ nebol vlastníkom alebo držiteľom predmetného motorového vozidla vyplýva aj z výpovede žalovaného 2/ nachádzajúcej sa v spise Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne č. ORP795/DI-TN-2006-Bo zo dňa 11.04.2006, kde žalovaný 2/ uviedol, že viedol kamarátovo motorové vozidlo, pričom žalovaný 2/ pri výsluchu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 02.03.2016 uviedol, že toto polícia uviedol z dôvodu, že v tom čase na neho vozidlo prepísané ešte nebolo. Žalovaný 1/ v konaní nevedel predložiť písomnú zmluvu o predaji predmetného motorového vozidla žalovanému 2/, jeho tvrdenie, že túto zmluvu predložil policii v roku 2006 sa ukázalo ako nepravdivé. Taktiež žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 02.03.2016 uviedol, že až spätne mali vyhotovovať so žalovaným 2/ zmluvu o predaji motorového vozidla, pre potreby polície, z čoho je zrejmé, že zmluva neexistovala.

18. V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacía zásada. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Strana sporu má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaná každá strana sporu; strany sporu sú povinné prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pretože súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia za žalobcu a vyhľadávať potrebné dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať a ani by tak nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi stranami sporu. Tie mu nie sú spravidla známe a vôbec dostupné.

19. Základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. Ak si strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, alebo dôkaznú povinnosť, má to za následok nepriaznivé rozhodnutie pre stranu sporu.

20. V preskúmvanej veci žalovaný 1/ nepredložil súdu potrebné dôkazy, ktorými by preukázal skutočnosť, že sporné motorové vozidlo ešte pred vznikom dopravnej nehody previedol na žalovaného 2/ (ktorý túto skutočnosť napriek svojmu pôvodnému tvrdeniu poprel), a teda táto skutočnosť zostala sporná a zo strany žalovaného 1/ nepreukázaná. Žalovaného 1/, ktorý nesporne dané motorové vozidlo priviezol na územie Slovenskej republiky, treba potom považovať za vlastníka a držiteľa tohto motorového vozidla a tým za osobu objektívne zodpovednú v zmysle § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne, keď zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi vyplatené poistné plnenie z poistného garančného fondu, a to žalovaného 1/ ako prevádzateľa motorového vozidla podľa § 427 ods. 1 OZ a žalovaného 2/ ako vodiča, ktorý spôsobil predmetnú dopravnú nehodu, podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

21. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).